

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrť leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna šteć 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani

Slovenci! § 19. državnega temeljnega zakona se glasi: »Vsi narodi v državi so enakopravni in vsak narod ima nedotakljivo pravico, da brani in goji svojo narodnost in svoj jezik (materino besedo). Država zanjči ravnopravnost vseh jezikov v šoli, v uradu in v javnem življenju. V deželah, kjer je več jezikov, naj se javne šole tako uravnajo, da dobi vsak narod potrebne pripomočke, da se izomika v svojem jeziku, ne da bi se silil učiti družega deželnega jezika.

Zapomnite si ga! Ravnajte se po njem, zahtevajte povsod na podlagi tega zakona svoje narodne pravice!

Javni ugovor c. kr. poštne mu ravnateljstvu v Gradcu in priziv na visoko c. kr. trgovsko ministerstvo na Dunaju.

C. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu je izdalo okrožnico, s katero pozivlja slovenske poštne uslužbence na Nemškem Štajerskem in Koroškem, da se javijo za premeščenje na Slovensko Štajersko in Slovensko Koroško. Temu pozivu se je nekaj slovenskih uslužbencev odzvalo, mnogo pa ne, ker stavi poštno ravnateljstvo — kakor se nam iz uradnega vira poroča — v tej okrožnici kot pogoj, da se zvrši premeščenje na troške — uradnikov.

C. kr. poštno ravnateljstvo stavi ta pogoj s predvarkom in namenoma. Ono dobro ve, da marsikateri poštni uslužbenec se bo raje odrekel premestitvi v svojo domačijo, kakor pa, da bi imel pri svoji že itak majhni plači še velike stroške. To pa ravno zasleduje poštno ravnateljstvo, ki je menda načeloma proti temu, da bi med Slovenci uradovali domačini. Ker pa sedan za dnevom ponavlja zahteva, da se nam dajo slovenski uradniki, hoče si poštno ravnateljstvo pomagati na zvijačni način s tem, da sicer navidezno pozivlja slovenske uslužbence k premestitvi, toda pod takimi pogoji, da trpe uradniki, ki se za to javijo, škodo, dočim se večina uradnikov ravno iz tega ozira ne more dati premestiti, dasi bi se sicer radi.

Tako postopanje c. kr. poštne mu ravnateljstva ni le skrajno krivično, ampak je to nov dokaz, da ono niti sedaj, ko je iz prometnih ozirav uvidelo potrebo

slovenskih uslužbencev med slovenskim prebivalstvom, noče odstopiti od svoje nemškonačionalne zagrizenosti napram Slovencem.

Temu in takemu postopanju c. kr. poštne mu ravnateljstva v Gradcu odločno ugovarjamo.

Kdo je kriv, da se nahajajo naši slovenski uradniki med nemškim prebivalstvom? Kdo je kriv, da morajo ti uradniki sedaj nazaj med nas? Mar ne c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu?! Poštno ravnateljstvo je te uradnike proti njihovi volji in na škodo poštne mu prometa prestavilo od nas uradnim potom in na državne stroške, ono jih mora sedaj, ko to zahteva poštni promet, na ta način spet premestiti nazaj med nas. —

Ako trpi pri tem c. kr. erar, zadene odgovornost poštno ravnateljstvo, ki je rajše sledilo hujskanju nemških listov, nemških poslancev in svoji načionalni mržnji, kakor pa, da bi svojo uradno nalogo in dolžnost izpolnjevalo v povzdigo poštne mu prometa, v korist države in ljudstva.

Opozarjamo na to krivično nakano poštne mu ravnateljstva v Gradcu visoko c. kr. trgovsko ministerstvo na Dunaju z uljudno prošnjo, da visokoisto čuva koristi slovenskih poštne mu uslužbencev in enakopravnost slovenskega prebivalstva.

Prosimo pa tudi, da pozove na odgovornost c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, ki je svojo službeno nalogo iz političnih in načionalnih ozirav zanemarjalo oziroma jo vršilo in jo še vrši na škodo poštne mu uslužbencev, poštne mu prometa, c. kr. erarja in posebej še v škodo ljudstva.

Objednem pozivljemo tudi vse slovenske poslance, da našo zahtevo podpirajo na pristojnem mestu.

Mi nočemo privilegij, hočemo pa svoje pravice!

Gospod držav. in dež. poslanec Roškar, »Slovenski Gospodar« in »Novi Slov. Štajerc«.

Prinesli smo pregledno poročilo o delovanju naših deželnih poslancev. Ker smo si dovolili opozoriti g. Roškarja mirno in dostojno na pomankljivosti njegovega predloga, nas je on prav osorno oštel v »Slov.

Priporočajte, naročajte in širite »Novi Slov. Štajerc«!

Gospodarju« štv. 59., v štv. 60. pa nas »Slov. Gosp.« zopet napada in še bolj neopravičeno napada dr. Jurtelo. —

Da bo stvar za vsacega poštenega in razsodnega bralca jasna, podajemo sledeče poročilo:

Poslanec dr. Jurtela je stavil dne 16. septembra t. l. predlog, naj se Pesnica uravna v srednjem delu. Ta predlog smo prijaviли v eni prešnjih števil, in prosimo, da si ga bralci še enkrat prečitajo. Svoj predlog je pozneje obširno in temeljito v zbornici utemeljeval. **Predlog je podpisal tudi gosp. Roškar.**

Dne 20. septembra, torej štiri dni pozneje, pa je stavil g. Roškar tudi predlog zaradi Pesnice. Ta se glasi:

»Predlog poslanca Roškarja in tovarišev o nadaljevanju uravnave Pesnice v drugem delu in o odkupu, odnosno odstranitvi na stari strugi obstoječih mlinov.

Visoki deželni zbor! V prvem delu končana uravnavava Pesnice od začetka doline pri sv. Jurju do prehoda »Južne železnice« ob Pesnici ima sedaj posledice, da se je zvišala nevarnost poplava v drugem delu vsled hitrega odtoka iz uravnane gornjega dela, — Vodne naprave mlinov vodo močno zadržujejo v občinah Šetarova, Gočova, Lormanje in drugih. Obsežni ovinki struge v občinah Gornja in Spodnja Volična gora, ki od nekdanj ovirajo odtok in so glavni vzroki povodenj, in pomnožen pritisek iz prvega dela so to nevarnost še zvišali. **Odstranitev imenovanih, povodenj povzročujočih naprav želijo vse sosedne občine in zahtevajo poleg imenovanih še občine Vosek, Traguč in sv. Marjeta in tudi takojšnjo izvršitev.** Od pomoč je nujno potrebna. Podpisani stavijo torej predlog: Visoki deželni zbor skleni: Deželnemu odboru se naroča, da začne takoj z uravnavo Pesnice v drugem delu, posebej pa povzroči odkup in odstranitev v to določenih mlinov in vse le mogoče ukreniti za odvrnitev škode po povodnji.

Tako se glasi torej predlog g. Roškarja. Mi smo trdili, da je g. Roškar ravnal prenačeno, ker je **zahteval odstranitev mlinov**, a nismo ravnali prav nič zaslepljeni od strasti, kakor trdi on. Vse naše trditve in še več hočemo danes dokazati iz predlogov samih po zapiskih deželnega zbora, ki so že odobreni od vseh poslancev. Iz teh zapiskov je razvidno za vsacega treznega človeka:

1. Dr. Jurtelov predlog je obsežnejši in daje pri zadetih posestnikom popolnoma prosto roko, da se pri komisiji izrečejo, kakor se hočejo.

2. Predlog je stavljen 4 dni prej kakor gosp. Roškarjev.

3. Predlog je podpisal tudi g. Roškar.

4. G. Roškar zahteva v obojem predlogu odstranitev mlinov v obče v prvem delu in se še le v drugem, formalnem predlogu omejuje na nekatere mline.

5. V deželn. zboru tvorijo slovenski poslanci en klub, da bi delali enotno, kljub temu pa g. Roškar pride čez 4 dni s svojim predlogom, da naravnost zbudi mnenje, da slov. poslanci želijo torej uravnavo po g. Roškarjevem predlogu, ali pa, da sploh ne vedo, kaj da hočejo.

6. Vsebina Roškarjevega predloga pomeni dvojno delo, enkrat odstranitev — recimo nekterih -- mlinov

in presek ovinkov, še-le potem temeljito sistematično uravnavo, kakor jo zahteva dr. Jurtela. Na ta način bomo na pošteno regulacijo čakali še par desetletij.

7. Ako se uravnava sklne in je komisija že določila nekatere mline v odkup in odstranitev, je bilo čisto nepotrebno, da še to odstranitev g. Roškar posebej zahteva, kvečjemu s tem res doseže, da se komisija sklicuje na njega, da mlini morajo proč, akoravno bi jih morebiti ljudje hoteli ohraniti.

8. G. Roškar zahteva, da ukrene dež. odbor »vse le mogoče za odvrnitev škode po povodnji«. Ali ni to ravno sistematična uravnavo, katero je zahteval 4 dni prej dr. Jurtela in ž njim tudi g. Roškar? Je torej trebalo še posebej predloga?

Vidite g. Roškar, da ste postopali napačno; saj Vam vender deželnozborski red dovoljuje, da bi pri utemeljevanju dr. Jurtelovega predloga se vzdignili in se oglasili k besedi tudi Vi ter povedali svoje mnenje! Pesnico in njene ovinke pa pozna pisec teh vrst vsaj tako kakor Vi in tudi škodo vsled povodnji. Zakaj se torej jezite, če Vam mirno povemo resnico?

Naravnost grdo pa je, ako oponaša »Slov. Gospodar« dr. Jurtelu zaradi naših mirnih in stvarnih pripomb, da postopa on neodkrito. **Zatrjujemo s častno besedo, da ve dr. Jurtela naprej o vsebini lista ravno toliko, kakor „Slov. Gospodar“, torej prav nič, in da tudi urednik ne sedi v dr. Jurtelovi pisarni.** — O tovarištvu pa še bomo lahko govorili, če hočete.

Zagotavljamo pa, da se ima pritoževati morebiti vse kdo drugi, samo g. Roškar ne. Prosimo pa „Slov. Gosp.“ da namenoma ne laže.

Dopisnik in uredništvo »Nov. Slov. Štajerca«.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Pomen celjskih grofov za Slovence.

Celjski grofje so imeli namen, da postanejo popolnem samosvoji gospodarji v svoji grofiji. Iz te velikanske grofije so hoteli ustvariti slovensko jugoslovansko samostojno državo. Radi so se imenovali slovenski knezi. Celjani bi bili izvršili prav gotovo to visoko misel, če bi ne bili ubili Ogri Ulrika, zadnjega potomca tega rodu. In če bi bili postali celjski grofje jugoslovanski (slovansko-hrvatski) vladarji, potem bi imele danes naše dežele popolnoma drugačno lice.

Slovensko ljudstvo je ljubilo celjske grofe in je živelo v prijateljski dotiki z njimi. Ljudstvo je gotovo pričakovalo boljših časov pod Celjani. Njihova dela se proslavljajo še zdaj v narodnih pesmih in pripovedkah, n. pr. o teharskih plemičih, o Frideriku in Veroniki Deseniški, o Friderikovem stolpu itd. Mnogo činov, ki se pripovedujejo o bajnem kralju Matjažu, je v zvezi z delovanjem slavnih celjskih grofov.

Kralj Matjaž.

Saj ste že slišali lepo pripovedko o kralju Matjažu, ki spi v zeleni gori, kjer čaka prilike, da udari s črno vojsko na vse sovražnike Slovencev in da bo se spet vrnila zlata doba našemu narodu. ...

V tej pripovedki se kaže spomin na ogrskega kralja Matjaža, zaščitnika slovenskega ljudstva. Celjskih gospodov ni bilo več. Narod je obrnil svoje oči na krepkega ogrskega kralja, ki se je bojeval srečno zoper Turke in čuval ljudstvo zoper nasilnost in samovoljo plemenite gospode.

Za kmeta so bili to hudi časi, ko je bil podložnik plemenitašev. Plemenitašu je obdeloval polje, njemu služil, njemu nosil davek, plemenitaš mu je sodil, plemenitaš je bil gospodar, zoper katerega se ni mogel pritožiti podložnik. Nemški cesarji niso imeli časa, da bi se brigali za kmeta. V tem pa so začeli siliti še Turki z ognjem in mečem v naše kraje. Kmetje so bili torej v obupnem položaju, iz katerega so se rodili kmalu *kmetški punti*.

In v tej dobi je zavladal na Ogrskem kralj Matjaž, ki je ukrotil Turke in Nemce in branil ljudstvo. Imel je dobro vojaštvo, jedro njegove vojske je bila t. zv. *črna legija*. Davke je Matjaž pravično razdelil in mir in blagostanje sta zavladala po državi.

32 let je vladal kralj Matjaž in pod njim si je odahnil velik del slovenskega naroda. To je bil kralj, kakršnega je hotelo ljudstvo imeti. Zato še živi spomin na njega, ker ljudstvo noče verjeti, da bi umrl tako dobrotljiv vladar. Nek pregovor pa pravi: »Umrli je kralj Matjaž, z njim je umrla pravica.«

Kralj Matjaž je umrl l. 1490.

Turki.

Leta 1356 so prekoračili Turki na splavih morje pri Carigradu in stopili na evropska tla. Kmalu so postali strah vse Evrope. L. 1389 so potolkli Srbe na Kosovem polju in 7 let pozneje ogrskega kralja ob dolnji Donavi. Na to so se razlili Turki po vsem Ogrskem in jedna tolpa je prodrla ob Dravi gor celo pred Ptuj. Takrat so Turki stopili prvič na slovensko zemljo.

Odsihdeb so napadali slovensko zemljo redoma. Červano je stala med Turki in Slovenci še Bosna in Hrvatska, vendar ti deželi nista imeli moči, da bi odbijali urne roparje, ki so plenili, požigali vasi in mesta, skrunili cerkve, morili ljudi brez razločka starosti in spola in vodili s seboj v sužnost na tisoče mladih ljudi.

Leta 1408 so prišli Turki prvič na Kranjsko, kjer so pogazili okolico krog Metlike in Črnomlja.

Grozni napadi so se ponavljali skoro vsako leto, nektera leta tudi po večkrat. Naglama so dirjali po dolinah in se razlivali na vse strani. Gorje kraju, ki ga je zadela ta šiba božja.

Mladino, ki so jo lovili po naših deželah, so si doma skrbno vzgajali za turške vojake (janičarje) in uradnike. S krepkimi dečki so ravnali zelo lepo, trgali jim iz srca vero in spomin na očetovski dom, namesto tega pa so jim vcepljali udanost do turške gospode, strast za turško vero in sovražstvo do krščanstva.¹⁾ Ni torej čuda, da so besneli janičarji proti lastnim svojim bratom. Že takrat se je rodil pregovor, da je poturčenec hujši ko Turek, ki velja do danes.

Dobrih 200 let so trajali turški napadi na Slovensko.

¹⁾ Prim. povest J. Jurčiča: »Juri Kozjak, slovenski janičar«, Sketovo »Miklovo Zalo« in druge povesti iz dobe turških bojov. Mnogo imamo tudi narodnih pesmi o teh bojih.

Domače novice.

Naš cesar. Poročila iz Dunaja pravijo, da se je cesarju zdravje že precej vrnilo in torej ni nobene nevarnosti več. Cesar ni hotel zdravnikom verjeti, da je bolan, ampak mislil je vedno, da je navaden prehlad, pa je bilo skoro plučno vnetje poleg silnega kašlja. Upamo, da poročamo prihodnjič že lahko o popolnem ozdravljenju.

Pojasnilo k ptujskim volitvam. Pek Ornig se pusti prositi, da bi še dalje županoval v Ptuj. Če se brani, ima to nekaj za-se. Pri zadnji občinski volitvi ni bilo prav nobene agitacije, pa vendar je propalo nekaj Ornigovih pajdašev, n. pr. trgovec Kolenc, mizar Kratzer, zopet drugi so komaj vlovili zadostno število glasov, n. pr. trgovec Kasimir, mestni gospodar ali ekonom Rossman! To jo prišlo Ornigu nepričakovano! On je bil dozda navajen, da je šlo vse »po komandi«. Tretji volilni razred je vbogal še slepo, drugi in prvi razred pa ne več! Ornig [bi ne bil več v mestnem zastopu »vsegamogočen«, in to mu ne diši! No za žlahto je že dovolj skrbjeno.

Volitve za okrajni zastop v Ptuj. Imenik volilcev velikega zemljiškega posestva je bil pri c. kr. okr. glavarstvu v Ptuj na ogled. Bil je sestavljen pomanjkljivo, ker je morala slovenska stranka za več kot štirideset slučajev vložiti reklamacijo! Se vé, da so bili izpuščeni iz imenika ponajveč slovenski posestniki! Dozda so pritožbe rešene še le v prvi inštanci.

Vidite rojaki kmetje, kako hoče nemška gospoda pometati z Vami! Pomnite to in pri volitvah pometajte Vi ž njimi!

Za uboge učence in učenke okoliške šole v Ptuj je nujno potrebno kuhinje, iz katere bi dobivali zimski čas toplo juho. Ne vemo, zakaj ne stori krajni šolski svet svoje dolžnosti! Če so take naprave drugod mogoče, bile bi tudi na okoliški šoli v Ptuj! Ali se dela na to, da se čem več otrok spodi v mestne nemške šole? Gotovo ni najti pametnega razloga, da se ta važna in potrebna naprava tako zavlačuje! Ali ni nikjer pravih prijateljev revne šolske mladine? Imamo prijatelje le na papirju in po gostilnah?

Gospod Linhart, urednik ptujskega »Štajerca«, kjer se trobenta vedno o prijateljstvu in ljubezni do naših kmetov, je menda precej denarja potreben, kajti kot »dekle za vse« je tajnik meščanskega nemškega političnega društva, kjer kujejo vse sovražno proti slovenskim kmetom. Povrh piše — vsaj po slogu in vsebini se to pozna — Graško »Tagespošto«, kjer trebi za denar Ornigovo slavo. Pa strašno moder je tisti mož iz Ptuja v »Tagespošti« in velik prerok! V eni številki »ubije« kar vse naše veljavne može; posebno dr. Jurtela in dr. Ploj sta mu na poti, drugokrat pa najde, da so Slovenci kar nenadoma sedaj začeli misliti na kmetijsko družbo! Po vseh spodnještajerskih listih se deluje že dve leti za ustanovljenje podružnic, katerih ravno spodnještajerski mestni »pürgarji« nevidijo radi; kajti sedaj je nastala resna nevarnost zanje, da tudi naš kmet kako drobtino dobi!

Morali smo se odločno boriti za to, da je proti volji Lenkota, Stiegarja, Klamerta in drugih spodnje-

štajerkih »kmetskih prijateljev« moral osrednji odbor dovoliti osnovanje novih podružnic, kajti sicer bi priškrbeli s temeljitim poročilom na poljedelsko ministerstvo, da bi se graškim gospodom malo »pokadilo« pod nos!

Naj torej vedo naši kmetje, da so tudi **tukaj bili spodnještajerski Nemci najhujši, najstrastnejši nasprotniki**, a pomagalo ni nič, kajti potom naših poslancev bi jim posvetili tako odločno in s takimi rečmi, da bi se jim bliščalo zelo neprijetno pred očmi!

Spodnještajerski Nemci so skušali prepričati vsako novo podružnico, ki se je osnovala med slovenskimi kmeti. Pomnite si to kmetje!

Le pridno snujte podružnice štajerske kmetijske družbe! Taka društva so brez vse nevarnosti zaradi kake zgube, prinašajo pa velike koristi, če zna odbor in načelnik vse izkoristiti.

Obstoječe podružnice pa vstrajno in vestno delujte za svoje člane!

Ptuj. Pri pogoreli Pirichovi hiši se je sesula visoka zidana stena na delavce v prvem nadstropju dne 21. okt. Pet žensk in štirje moški so bili pri tem težko ranjeni. Odpeljali so jih v bolnišnico.

Ornig se kuja, noče namreč prevzeti več županstva »nemške ptujske trdnjave«, akoravno navidezno vsi njegovi prijatelji lazijo pred njim po trebuhu z udanostnimi izjavami in dobrikanjem. Gospod župan Ornig vê, da so mu postala tla pod nogami vroča in da je lepše ako sam pusti županstvo, kakor da bi ga prihodnjič nezadovoljni Ptujčani postavili pred vrata. No rojaki, če že veliko meščanov obsoja Ornigovo delo, kaj naj rečemo še le mi o njem kot okrajnem načelniku?! Tja še desetkrat manj spada, to je pokazal povsod, zato proč z njim in njegovimi prijatelji!

Moškanjci: (*Ne v Ameriko*). Pred 14. dnevi sta šla dva hrvatska potnika iz Amerike tukaj skoz domov v Zagreb. Eden je bil tesar, drugi priprost delavec. Na vabila svojih rojakov sta šla pred letom v Ameriko, a življenje je bilo po njunem pripovedovanju tako slabo, težko in bridko, da sta sklenila z zadnjimi denarji kupiti si karto za vožno čez morje, a skozi celo Nemško sta hodila peš, trpela grozno pomanjkanje, ker na Nemškem nista navadno dobila niti strehe. Spala sta največkrat na prostem ter se živela od redkih milodarov, katere sta dobila. Človek bi ne verjel, kaj vse sta ta dva ubožca pretrpela, ako bi ne videl njunih izstradanih obrazov ter ne slišal odkritosrčne govore. Mlajši je rekel odločno: »Ako bi ljudje pri nas tako delali, kakor morajo v Ameriki, živeli bi bolje in prišli bi si še lepo premoženje«.

Leskovec pri Pragarskem. Lonec z rimskim denarjem je izoral nek tukajšnji posestnik na svoji njivi. Škoda za posodo, ki se je razbila; posestnik bi tudi za njo kaj dobil. Marsikateri naš bralec ve, da je šla mimo Leskovca stara rimska cesta, ki je vezala Ptuj in Celje, rimski mesti: Poetovio in Celeia.

Novi posestnik vurberškega grada grof Herberstein zaveden Čeh, je prišel pogledat svoje novo posetvo. Pri tej priliki so ga sprejeli prav lepo Vurberčani. V zahvalo je podaril za reveže 500 kron.

»Lumpacij Vagabund« v Mariboru. Dne 10. nov. se igra v Narodnem domu vesela igra Lumpacij Va-

gabund. Sploh se letos v Mariboru pridno igra. Obisk je popročne dober, igra pa se zelo dobro.

Slovenjgradec. (Gosp. Reitterju.) Kmalu bo prišel čas, da bomo kmetje sprevideli, kako ste nas dolgo časa farbali in za nos vodili. Seveda do zdaj ste mislili: saj sem jaz gospodar čez Slovenjgradec in okolico, in nikdo drugi, toda gospod Reitter, enkrat se vam je ponesrečilo; o nesreči bomo v prihodnji številki natanko sporočili!

Odločnost je zmagała. Kakor znano, je nemški magistrat v Celju svoj čas sklenil, da se v Celju ne smejo nahajati slovenski napisi ter je dal tudi nekatere slovenske napise odstraniti. Slovenski hišni posestniki so se proti temu krivičnemu sklepu celjskih Nemcev pritožili na najvišje sodišče na Dunaju po dr. Hrašovcu in to je pretekli teden razsodilo, da je sklep celjskega magistrata, s katerim se prepovedujejo slovenski napisi, protipostaven, ker je slovenski jezik na Štajarskem občevelni jezik, toraj po § 19. drž. tem. zak. jednako veljaven z nemškim in vsakim drugim avstrijskim jezikom, vsled tega ima tudi iste pravice, kakor vsi drugi jeziki v Avstriji.

Prijatelji! Tukaj imate zopet dokaz, da se naš slovenski jezik od Nemcev **mora upoštevati**. Ako se v katerem slučaju ne upošteva, krivi smo tega mi sami, ker si ne upamo, ali smo pa preleni, da bi one osebe, ki kršijo pravice našega jezika, z višjo oblastjo prisilili k temu, da našo govorico upoštevajo, kakor so to storili celjski Slovenci.

Če bi celjski Slovenci h krivičnemu sklepu nemškega magistrata molčali, bi ta sklep tudi sčasom obveljal in v Celju bi ne smel imeti nobeden slovenski trgovec slovenskega napisa.

Kaj bi bila posledica? To, da bi tujci, ki prihajajo v Celje, smatrali to mesto za popolnoma nemško.

Tako odločno naj bi postopali Slovenci tudi drugih slovenskih mest, zlasti v Mariboru, kjer si še dosedaj niso izvojevali svoje pravice v enakem slučaju, dasi je mariborski magistrat prvi in velikoprep dal odstraniti slovenske napise. Tako zavlačevanje odločnega nastopa kaže mlačnost, ki je vredna obsodbe. Prav nič ne pomaga, če list izide s črnim robom, treba je porabiti vsa postavna sredstva!

Toraj Slovenci ven s slovenskimi napisi po vseh krajih in mestih, spoznati moramo po zunajnosti pšeno od ljulike, poštenega narodnjaka od nemškutarja!

Volitve v šoštanjski okrajni zastop se kmalu vrše. Rojaki pozor, da se vam ne vgnjezdi kak nemškutar! Slovenci naj složno gospodarijo sami, kjer tudi ogromno večino davkov plačujejo sami.

Nesreča vas naj uči! V Žuzmu se je razpočila svetilka 19 letni deklici Mariji Beuc. Petrolej se je vlij po obleki in hipoma je bila vsa v plamenu. Bežala je na prosto in kričala na pomoč. Neki fant je zadušil ogenj s tem, da je vrgel dekle ob tla in jo valjal. Vso opečeno so prepeljali v bolnišnico. — Ne hodite okrog po prepihu s petrolejskimi svetilkami, rabite raje leščerbe ali laterne, petrolejke pa dobro snažite, ker je potem nevarnost veliko manjša. Opozarjamo tudi, da je prepovedano s prosto petrolejsko svetilko hoditi po podstrešju in drugih prostorih, kjer se lahko kaj vname.

Dotičnik zapade kazni in če nastane ogenj, mu lahko zavarovalnica odreče zavarovalnino.

Ne verujte zapeljivcem! Razni listi poročajo, da pošiljajo prekanjeni tatovi in goljufi pisma ljudem z zagotovilom, da jim pomagajo do velikega premoženja ali zaklada. Mnoge so britko prevarili. Ne verujte torej takim rečem, a pazite tudi na razne židovske agente, ki prihajajo k vam ter vas opeharijo z raznimi ničvrednimi slikami, knjigami, blagom itd. Torej le pozor; hlev je treba prej zapirati, predno je krava ukradena.

Svetovno znani pisatelj Björson-Bjornstjerne za materinski jezik. Na Skandinaviji živi visokočislani in po vsem svetu znan imenovani pisatelj in pesnik, pаметen mož, kakor jih je malo na svetu. Sin je malega, a visoko naobraženega norveškega naroda. Pred kratkim je zapisal te besede: »Odtrgati otroke od njihovega materinega jezika je ravno isto, kakor odtrgati lačno dete od materinih prsi.« Vsi veliki angleški, francoski, ruski, poljski, česki in nemški listi, so odobraval te besede, ki jih je namenil mož Madžarom. Mi pa pravimo, da velja tudi to za nas, obsodba pa za naše breznačajne nemškutarije.

Ljubimo svoj jezik, zahtevajmo, da ga spoštujejo naši naprotniki, izobrazujmo se v njem sebi v korist in našemu materinskemu jeziku v čast!

Vprašanje po denarju postaja od dne živahnejše. Nekterim hranilnicam in posojilnicam je začelo primanjkovati vsled zvišanja obrestne mere pri bankah denarja. Posledica tega je, da se prošnja za posojila ne more ustreči. Gotovo že marsikteri tarna, ker se mu je odklonila posojilna prošnja od tega ali onega zavoda. To pomanjkanje denarja pa ni samo pri slovenskih denarnih zavodih, ampak pri vseh drugih, tudi nemških, francoskih in angleških, ameriških in ogrskih. Te razmere se bodo izboljšale še le, ko bo obrestna mera pri bankah zopet padla, kar pa še ne bode kmalu, kakor se kaže.

Priprost kmet bodi nam v vzgled narodne zavednosti in odločnosti! Pošten, ugleden slovenski kmet pride v urad z narodnim znakom na suknji. Višji uradnik ga vpraša: »Kaj imate tu?« — Kmet: To je lipov list s slovenskimi barvami. — Uradnik: Kaj pomeni to? — Kmet: To je slovenski znak. — Uradnik: Zakaj nosite to? — Kmet: Na svoji suknji lahko nosim kar hočem, ker pa sem Slovenec, nosim slovenski znak.

Tako je govoril spoštovan slovenski kmet. Neštetim tisočem bi lahko bil v vzgled, tudi našim izobražencem! Ko bomo vsi tako spoštovali svoj jezik in ljubili svojo domovino, tedaj je ni moči, da bi nas premagali.

Kmet je doma v ljutomerski okolici.

Koroško.

Nemškutarska hranilnica v Borovljah zelo nazaduje. Ljudje govorijo, da so najzagrizenejši nemškutarji dvignili svoje hranilne vloge, ker se boje »kraha«. Slovenski kmetje in delavci! Zahajajte le v slovenske hranilnice, katerim načelujejo zanesljivo, razsodni in značajni možje, ki so vaši edino pravi prijatelji in po-

speševalci splošnega blagostanja. Pri takih hranilnicah, katerim načelujejo zaradi slaboumnosti vpokojeni, nemčurski, breznačajni učitelji, pa ne iščite nobene zveze. Taki brezvestni ljudje so vam v obraz sicer zelo prijazni, za hrbtom pa vam hladnokrvno kopljejo grob, kjer bi vas radi prej ali slej pokopali. Nemškutar je lažnik, ker ni to, za kar se izdaja; nemškutar je obrekovalec, ker psuje in obrekuje svoj materni jezik in svoj narod. Z lažniki in obrekovalci pa pošten človek sploh ne more in tudi ne sme občevati, če si hoče vzdržati svoje pošteno ime. Ostanimo to, kar smo, namreč Slovenci in vse nas bo spoštovalo.

Wernigova puškarska družba v Borovljah je v narodnogospodarskem oziru za Slovence v Spodnjem Rožu in na Koroškem sploh velike važnosti. Treba pa bo, da se družba v kratkem temeljito preosnuje, ker ji bole kot taki mogoča konkurenca z drugimi puškarskimi tvrdkami v Borovljah in okolici. Nedavno so pozivljali vsi nemškonacionalni listi nemške lovce in lovske družbe k bojkotu Wernigove tvrdke. Čujemo, da je omenjeni bojkot družbi v znatno škodo. Temu bojkotu bi bil moral slediti od strani družbe takoj enak poziv na protibojkot nemškutarških tvrdk v vseh slovenskih in slovanskih časopisih. To se pa ni zgodilo in zaraditega družba nazaduje. Slovenski in slovanski lovci še ravno tako naročujejo svoje lovske potrebščine n. pr. pri skrajno zagrizeni nam sovražni tvrdki »Markus Ogris«, nemškonacionalni lovci pa se slovenske tvrdke izogibajo. Nemškutarji so torej s svojim pozivom k bojkotu vsaj za sedaj dosegli zaželjeni uspeh. Če pa načelništvo Wernigove puškarske tvrdke ne bo takoj pričelo z izdatno preosnovo, bomo nje nedostatke razjasnili v vseh slovenskih časopisih. Pripomniti pa moramo že danes, da je za nekakega »Werkfirarja« pri družbi nastavljen zagrizen nemškutar, kateri je ud nemškutarskega pevskega društva »Südmark«. V svoji stroki je zelo slab in zato sekira dobre, poštene delavce, posebno tiste, o katerih je prepričan, da so Slovenci. Občuje s samimi nemškutarskimi dobavitelji in ravno ti ga hujskajo in ščujejo proti dobrim slovenskim delavcem. Tak nemškutar se mora ukrotiti. Če tak človek odžene z nepotrebnim šikaniranjem najboljše delavce, bo družba na tem zelo zelo trpela. Zato pa prej ko slej odbiti mu roge!

Dopis.

Hajdina pri Ptuj. Minilo je že nad deset let, odkar Senekovičeva vdova sama krčmari, toda deska z napisom »Johann Senekovitsch-Gasthaus« se še vedno šopiri na hiši v posmeh vsem Slovincem in v sramoto cele županije.

V tej gostilni se radi zbirajo nemčurji vseh vrst. Vabi jih, kakor se govori, največ domača hčerka, ki se kaj srečno počuti v nemčurskih družbah.

Pač se ni čuditi, da se izza prostorov Senekovičeve gostilne pogosto slišijo hripavi hajlklici i rjove nje izzivajoče pesni »Wacht am Rhein«.

Mi dražestni hčerki iz srca privoščimo hajlovcev, ki se zbirajo okrog nje, saj jih je vredna — in naj jim še tudi vsak petek priredi račje pojedine, nikakor pa

ne bomo zanaprej mirno prenašali, da bi nas hodila zlasti ta pijana nemčurska ptujska družba semkaj izzivat, da bi v Senekovičevi krčmi in zunaj nje cele noči do ranega jutra kričala, besnela in divjala in nas od dela utrujene in počitka potrebne vaščane spravljala ob vsak počitek. Ali gospa Smekovičeva ne ve, kedaj se morajo gostilne zapreti? Ali za njeno gostilno in njene hajlovce ne veljajo nobeni policijski predpisi? Občina stori svojo dolžnost, sicer bomo preskrbeli mi, da se gostilne, v katerih se nas izziva in v katerih se kali nočni mir, za vedno zaprejo.

Iz ptujskega okraja. Bližajo se volitve v ptujski okrajni zastop. Neki volk v ovčji obleki, ki sliši na ime Maks Stražil, se neprestano klati okrog in se pritepe zdaj v ta, zdaj v oni kraj, kjer si zbira po krčmah svoje podrepnike, jim kupuje menda za »Südmarkin« denar pijačo se brati z njimi — tudi s propalicami, ki so že mesece posedali po ječah — ter agitira za štajerčijansko stranko.

Če se pritepe imenovan breški šnopsar tudi v vaš kraj in hoče tam agitirati, vzemite, zavedni slovenski volilci, in pokažite temu nesramnemu fantalinu »najkrajšo« pot proti Ptuj!

Grobelno. Na Grobelnem imamo sedaj dva poštna uradnika, katera seveda ne razumeta najmanje slovenskega.

To postopanje poštne oblasti je pač že odveč, ker nam vsiljuje vedno le nemške uradnike v kraje, kjer občinstvo ne razume nemško, na voljo poštne oblasti oziroma slovenščine nezmožnega uradnika!

Pri uradovanju poslužujejo se ti gospodje (za naš kraj dovolj sramotno!) tolmača - pismonoša!

V treh letih imamo že šestega, slovenščine popolnoma nezmožnega uradnika pri našem poštnem uradu, ni čudo toraj, da romajo pravilno pisane listine namenjene v najbližje kraje v Bosno in Bog vé kam prej, dokler ne pridejo v določeni kraj. — Kako tudi?

Mar misli poštno ravnateljstvo da se tak gospod potrudi spoznavati slovenska krajevna imena? In da slovensko naslovljene listine vestno v določeni kraj odpremlja? Kaj še!

Ako mu kraj ni znan, pošlje list malomarno kam dalje in tako pride list zopet takemu veščaku v roke itd., dokler ne nanese slučaj lista v roke uradniku, kateremu je slovensko ime kraja določbe znano. Zakaj nam ne pošljete v nemških krajih službujoče, našega jezika zmožne uradnike v naše kraje? Mar misliti da se bode naše ljudstvo na voljo Vaših uradnikov učilo nemško in nemško občevalo! Nikdarne! Nikakor pa tudi kaže, nemške uradnike v pouk slovenščine v naše kraje pošiljati. Mi si take izgovore in sistematično zapostavljanje kratko malo prepovedujemo. **Kdor hoče pri nas uradovati, mora že naš govor znati in tega ne črtiti, ampak spoštovati!**

Spodnja sv. Kungota. »Zanimivi« dogodek se je odigral v naši župniji 20. t. m. v gostilni g. Frahsa. Tam nas je, namreč spet osrečila nemškutarska Radveinska kmečka podružnica s svojim »podučnim shodom«. No, za shod ni bilo velikega zanimanja: par baronov, nekaj mariborskih neodrešenih škricov in par njihovih ponižnih hlapcev vseh vkup celih 18 mož, je bila cela nemškutarska prikazen. Govorilo se je sevé

spet samo »daič«. Nam bi se ne zdelo vredno baviti se stako nemškutarsko komedijo, ko bi ne vedli dobro »kam pes taco moli«.

Vsak količkaj trezen mož ve, da mariborski nemškonacijonalni gospodi nikakor ni za gospodarski napredek Slovenskega kmeta v okolici, pač pa za mariborsko meščansko nemškutarsko gospodarsko in politično nadvlado. Da podučen shod takih prenapetnežev ni drugo kakor nesramen napad na tukajšno Slovenstvo, je samoumevno.

Najprej podučen, sčasoma »političen« shod, to je navadno.

Tako prodira »Štajerčijanska« stranka tukaj v obmejnih sicer še popolnoma slovenskih krajih od postojanke prav previdno in pridno naprej, med tem ko se naši voditelji v narodno že probujenih krajih eden drugega pobijajo.

Odločno pozivljemo našega g. drž. in dež. poslanca, ki je v tukajšnih krajih dobil velečastno število glasov ob času volitev, da se enkrat vendar potruji tudi med nas; sicer si bomo ob bodočih volitvah znali pomagati. Istotako pozivljemo slovenske rodoljube v obče, pridite vender med nas, tukaj v obmejne kraje, tukaj je treba dela. Širite med prostim ljudstvom narodno samozavest. Medsebojne nepotrebne in pogubenosne boje pa pustite drugim narodom!

Častitemu g. drž. in dež. poslancu, kakor vsem slovenskim voditeljem, ki bi nameravali priti med nas, bodi že vnaprej odkrito povedano, da mi obmejni, od nemške meščanke gospode prevladani in skoro zaslužnjeni Slovenci ne poznamo in nečemo poznati medsebojnega prepira, ter bi bilo za nas pogubonosno, ako bi se na shodih v obmejnih krajih »pobijala« klerikalni in liberalni »zmaj«, kakor delate to v drugih krajih.

Želeti bi bilo, da moje besede ne bodo »bob v steno«.

Šentkungovski rodoljub.

Ptuj. Imel sem opravek na ptujski pošti. Bilo je več ljudi in moral sem čakati. Opazoval sem to in ono, pritem zagledam na bližnji mizi več ptujskih »Štajercev«. Pomilovaje na tihem uboge zaslepljene naročnike, ki se dajo za nos voditi od te ptujske gnjusobe, vstavijo se moje oči na nekem štajarčevem ovitku, kjer strme čitam tiskan naslov: An Herrn Johann Dreflak k. k. Bezirksschulinspektor in Pettau. Tako! Nadzornik slovenskih šol — pa naročnik »Štajerca«! Hkrati mi je postalo jasno — vse. Kar nič nisem dvomil o opravičenosti vedno se ponavljajočih pritožb učiteljstva, češ da je nadzornik Dreflak skoz in skoz pristranski in da zatirava slovensko misleče učiteljstvo. Od štajerčijskega nadzornika pač ni družega pričakovati.

Šent Jur ob juž. žel. (II. izkaz darov za »Sokola« v Šent Jurju ob juž. žel.): Slav. rodoljub Dr. Benjamin Ipavie zdravnik v Gradcu 5 kron, gosp. Mihael Jabinšek, narodni trgovec na Planini 4 krone, Josip Škoberne, inženir v Trstu poslal 10 kron, Andrej Vrečko prometni kontrolor v Trstu 10 kron, Janko Šiška, c. k. stražmojster na Vranskem 5 kron, Dr. Josip Vrečko, advokat v Celju 10 kron, Dr. Janko Sernee, praktični zdravnik v Celju 10 kron, slav. Savinska posojilnica v Žaleu poslala 20 kron, slav. Posojilnica v Celju poslala 20 kron, g. dr. Alojz Praunseis, zdravnik v Ljubljani 20 kron, sedaj k vojakom odišli vrli narodni

mladenič g. Andrej Oset Goriški nabral pri odhodnici gosp. L. Brumena, trg. sotrudnika v gostilni Doboviška 2 krone 2 vin. Nadalje so darovali po prizadevanju vrlega narodnjaka g. Ivana Kristana, filozofa in vrle gospice Malčke Nendlrove naslednji darovalci: gospa Pepca Zupane, veleposestnica pri sv. Primožu 6 kron, g. Karl Zupane, veleposestnik sv. Primož 5 kr., dobljena stava Krim-Ilica 10 kron, večerna družba 2 kroni 20 vin., po eno krono so darovali: gospa Diehl, gostilne Stadt-Graz v Celju, gospici Malčka in Marta Nendlrove, gg. Liker. Smrtnik in Šketa v Celju, dalje: gg. Meglič v Celju 1 krono 20 vin., g. Josip Zabukošek, krojaški mojster v Celju 1 krono 40 vin., gosp. Maks Detiček v Celju, 2 kroni 60 vin., Emil Nendl 3 krone, 20 v., g. Platner iz Ljubljane 3 krone, gosp. Artman, trgovec v Šentjurju 1 krono 60 vin., gospica Anka Oblakova na Hotunjem 2 kroni, gosp. Andrej Oset zopet nabral v veseli družbi 2 kroni, vrla gospica Malčka Oblakova na Hotunjem 2 kroni, gosp. Vekoslav Žiher v Celju 2 kroni, po g. Andrej Osetu Goriški so darovale gospodične Terezika in Marica Vrečko, Oblakove stanujoč v Šentjurju vsaka po eno krono.

Vsem cenjenem darovalcem, gospicam, gopsem, gospodom in slavnim denarnim zavodom se odbor »Sokola« najtopleje zahvaljuje, in si želi vnaprej obilo posnemovalcev darovateljev. Posebej se pa odbor priporoča, da bi se spomnili naših prošenj tudi oni, ki niso dobili nikakih pismenih priporočil, ker pri tolikem številu naslovov se je morda marsikateri prezrl, ki ima drugače prav darežljive roke v narodne namene.

Osnovni odbor »Sokola« še posebej toplo priporoča vse one trgovce, gostilničarje in obrtnike, ki kaj darujejo za »Sokola«, da se jih vsestransko pri vsakej priliki podpira.

Dr. Josip Ipavic,
t. č. predsednik.

Vekoslav Recelj,
t. č. blagajnik.

Razne vesti.

Na Ogrskem je bila velika suša, zato sedaj že primanjkuje krme. Ministrstvo je dovolilo, da si ljudje grabijo v državnih gozdih listje za krmo in steljo. Priporočilo je tudi občinam, da storijo isto in od velikih posestnikov tudi pričakuje za kmetško ljudstvo primerne podpore.

Strašna nesreča vsled potresa v Italiji V južni Italiji je bil od 23. t. m., posebno pa 24. hud potres. Posebno prizadet je kraj Ferruzzano in njegova okolica. Kraj šteje 2700 prebivalcev. Po došli poročilih so našli pod razvalinami do sedaj **nad 400 mrtvih**. Tudi v sosednjih krajih je nekaj mrtvih in hiše ter poslopja in vse večinoma razpokano in razdejano. Posebej pa pravijo poročila o Ferruzzano: »Noben poslopje, noben zid, noben steber ne stoji več pokonci. Vse je samo ena razvalina in razdrtina. O cestah in trgih ni sledu več. Pusti kup razvalin se razprostira okrog popolnoma razdžane glavne cerkve. To je vse, kar je ostalo od kraja Ferruzzo.«

Italijanska vlada je nemudoma sklenila pomoč ubogim nesrečnikom. Vojaštvo je prišlo takoj razkopavat in iskat, če je še kdo med razvalinami.

Novi davek. Na zahtevo največ kmetških poslancev se vršijo pod finančnim ministrom Korytowskim pogajanja, da se obdačijo na celem Avstrijskem avtomobili. Gotovo je primerno, ako gospoda, ki ima čas in denar v izobilju za zabavo, tudi nekaj plača za to. Vojaški krogi so proti temu obdačenju, a kakor rečeno, kmetški poslanci so za obdačenje že radi tega, ker

avtomobilisti napravijo kmetom tako precej škode s svojim divjanjem po cestah.

V Maroku v Afriki so še vedno čudne razmere. Vladajoči sultan in njegov brat, katerega so nekateri rodovi povzdignili za protisultana, bi rada drug drugega napadila iz dežele, pa nobeden nima toliko denarja, da bi začel uspešno vojsko proti nasprotniku. Tako imajo v Maroku dva vladarja, ki oba skušata izposoditi si pri evropskih bogataših denar, da bi se stepla med seboj.

Francoski in španski vojaki pa še imajo vedno nekaj mest zasedenih, dokler ne nastane mir in bodo tuji varni pred napadi.

Špansko. Na Španskem so bile te dni velikanske povodnji vsled močnih nalivov. Reke na Španskem imajo večinoma veliko bolj globoko zajedene struge, kakor pri nas, a kljub temu so narastle tako, da so preplavile velike pokrajine ter napravile neprimerno visoko škodo, razdžale moste, ceste in polja. O eni reki se poroča, da je narastla 15 metrov visoko.

Na Ruskem razsaja po poročilih iz mesta Kiewa kolera posebno v južnem delu. Zaduje dni je umrlo vsak dan približno 100 ljudi na tej bolezni.

Avstrijsko namestništvo v Galiciji je že razglasilo razne varnostne odredbe, da se bolezen ne zavleče v Avstrijo.

Železniška nesreča na Ogrskem. Na postaji Szolnok je skočil s tira vlak. Trije potniki so težko, štirje bolj lahko ranjeni. Drugi so si odnesli samo močne bunke za spomin.

Koliko je vredna žena? Po nekaterih krajih po svetu mora ženin kupiti nevesto. Torej ravno narobe, kakor pri nas, kjer večkrat pretehtajo nevestino doto, še le potem vzamejo za »nameček« tudi nevesto! V Britski Kolumbiji znaša vrednost blaga za ženo 500 do 1000 K, pri Kafrih v južni Afriki se dobi nevesta za 5—30 krav, pri Damara narodu pa celo za eno kravo. Bondo-črnci se zadovoljijo že z eno kozo. V Ungandi (Afrika) plača ženin dva para volov, 6 šivank in škatljico vžigalic. Mangoni plačujejo svoje neveste z dvema ovnovima kožama. Samojedi v severnih ledenih krajih Azije zahtevajo nekaj severnih jelenov. Pri indijskem rodu Kisan dajejo za nevesto 2 jerbasa riža in nekaj v denarju. — Iz navedenega je razvidno, da »cenijo« razni narodi ženske prav različno.

Mleko je izmed najglavnejših človeških hranil. Treba bi ga torej tako dovajati, da bi ne moglo škodovati. Žalbog pa še ni temu tako! Znano nam je, da se razširjajo potom pokvarjenega mleka nalezljive bolezni, kakor n. pr. jetika, legar, škrlatica itd. Vemo pa tudi, da zakrivi predvsem pokvarjeno in slabo pripravljeno mleko veliko umrljivost nežnih otročičev. Zaradi tega obračajo vse one osebe, ki se bojujejo proti umrljivosti dojenčev, svojo pozornost na dobičanje in odvajanje mleka in povrh delujejo z besedo in s peresom na to, da doji vsaka mati svoje otroke sama. — V Nemčiji, ki je v tem oziru bolj napredovala kakor pa Avstrija, so postavili v zdravstvenih zavodih, kjer dobivajo mleko, ta-le pravila glede hleva in mleka, da se dobi dobro mleko za prehranitev dojenčev: 1. Vsaka bolna oseba, posebno taka, ki ima kako nalezljivo bolezen, ne sme imeti nobenega opravila s kravami in z mlekom. — 2. Vsako kravo, o kateri se sumi, da boleha, naj se odstrani iz hleva, in njenega mleka naj se ne uporablja. — 3. Hlevi morajo biti dobro prezračeni. — 4. Nikdar naj se kravam ne podlaga umazane stelje, in vse močno dišeče tvarine naj se odstranijo iz hlevov in iz onih prostorov, kjer se nahaja mleko. — 5. Gnoj naj se zbira zunaj hleva in kolikor možno mnogokrat naj se ga izkida. — 6. Hlevi morajo imeti tla, ki ne popivajo in ne vsrkavajo mokrote in v katerih bodi vdolana cev, po kateri odteka gnojnica. — Teh pravil bi se lahko držali tudi naši ljudje, pa bi bilo bolje zanje in za živino.

Kalijeva sol in kajnit

so neobhodno potrebna umetna gnojila in kdor gnoji z žlindro, mora gnojiti tudi s kalijevo soljo ali kajnitom.

Prodaja pri

P. Majdič-u
trgovina z železnino „Merkur“
Celje.

Pri celih vagonih posebno nizke cene. Poučni spisi zastoj.

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani
papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peresnike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnatte vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najpreprostejših do najfinejših izpeljave.

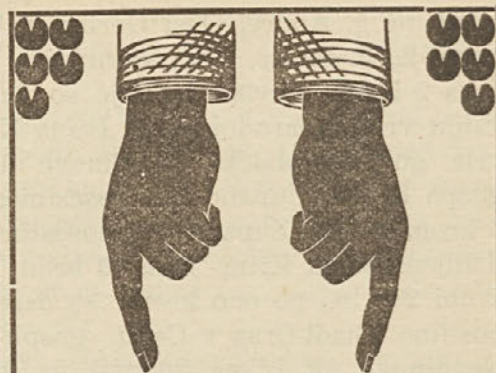
Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba

Zanesljivo najboljše in najcenejše umetno gnojilo, ki vsebuje fosforovo kislino, je

**Tomaževa
žlindra**

iz Tomasovih tovarov, Berolin.

Glavni zastopnik za Spodnje Štajersko trgovina z železnino „Merkur“

P. Majdič, Celje.

Pozor
na znamko
„Zvezda“.

Ceniki in
poučni spisi
zastoj.

F. PAMM, Krakovo,

Zielonove ulice 3.

Razpožila na zahtevo brezplačno in poštne prosto bogato ilustr. cenike o urah, zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Najnovejša iznajdba i

Velik požar

se zamore lahko in naglo pogasiti samo s

**Smekalovimi
brizgalnicami**

s 40% delavske sile pomanjšanim ravnotežjem nove sestave, koje od desne in leve strani vlečejo in mečejo vodo. — V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnic nepotrebno.

R. A. Smekal
Zagreb

Skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, čelad, pasov, sekiric in gospodarskih strojev ter motor-mlinov.

Izdelujem najmoderneje vse sokolske oprave.

Obročno odplačvanje. 140 odlikovanj.

: Slamoreznice :

kakor druge poljedeljske stroje najboljše kakovosti priporoča trgovina z železnino „Merkur“

P. Majdič, Celje.

Peči za šole, za kurjavo z žaganjem, razne štedilnike, vodovodne cevi in naprave, nepremočljive vozne in komatne plahte.

— Umetna gnojila! —

Postavno zavarovano.

Edin pristni balzam
lekarna „Angela“ varihar
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaske
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z nuno. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5-.

Thierryjevo centifolijsko mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošno znani in staroslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogaske Slatini.

Zaloga po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoči izvornih hvalnih pism zastoj in poštne ne prosto.

Priporočajte,
naročajte

in širite

„Novi Slov. Štajerc“!